

աղօթք և օրհնութիւն ձեր անպակաս լիցի
ի վերայ մեր. և խնդրեմ ի յապեհեալ բարե-
բարէն մերմէ Յիսուսէ Քրիստոսէ զքեզ ընդ
երկայն աւուրս պահեսցէ իրբն զջահ անշի-
ջանելի բազմահոյլ եղբարքք՝ ի պարծանս
համայն հայկական տոհմի և ի պայծառու-
թիւն սուրբ դամբարանի և աշակերտելոց
մանկանց սուրբ եկեղեցոյ: Այսքանս բա-
ւեսցի. առ այս ողջ լե՛ր, ողջագուրեալդ ի
Հոգւոյն Սրբոյ: Ծրեցաք ի զընտանի միջի
յունուար ին. օրիս՝ Ղազար ծառայ քո եր-
կրրպազէ զգարչապարս քո զերկոսին. ծա-
ռայ քո եմ ես՝ ծառայ և որդի աղախնոյ
քո, արա՛ զիս իրբն զմի ի վարձկանաց քոց.
ամէն, ամէն. եղիցի, եղիցի: Դարձեալ մեր
հոգեւոր հօր Տէր Բարդամիւն մահտեսոյ և
խօճա Մուրատ եղբօր մերոյ ողջոյն մատու-
ցանեմք. Ստեփաննոսի և Սարգիս պապայիս
և այլ եղբարց ամենեցուն ծառայ եմք:

Հրատարակեց՝ Մ. Ն. Ն.

“ՄԱՅՐ ՑԱՒԱԳԻՆ,,

Տառապանքիդ առջեւ անգոր՝
եռնարհօրէն եւ մեղաւոր,
Քե՛զ կ'աղօթեմ ւրսիս խորէն,
Ո՛վ երկնաւա՛ր Մայր լուսեղեն:

Դու, զըբառաս Մայր Թագունի,
Որդեկորոյս Ասուածունի,
Ճանչցար վիշտ այլ տկայիւր
եւ հեզութեամբ զայն կրեցիր:

Զարչարանքին հանդէպ Որդւոյդ՝
Լըռեցուցիր լաւերն հոգւոյդ,
եւ անգանգա՛ս՝ խաչին տփին՝
Հաւանեցար Տիրոջ կամին:

Մահը գրկած բեւեռուդ մեջ՝
Բորբոքեցիր սիրոյ անեղ
Ասրուածնը՝ Բու մայրական
Կուրծիդ նեքեւ անյեղական:

Դու, Մայր բարեաց, մեզ ցոյց տուիր
Կենաց ուղին ուր անբասիր
Պէտք է փայլենք, միտք անսրունջ
եւ հատ՝ մինչեւ մեր վերջին շունչ:

Մարտ 1932, Գանձիւրի

ՄԵՂՐԻԿ

ԱՄԵՆ. Ս. ՊԱՏՐԻԱՐԻՔ ՀՕՐ ՃԱՌԸ

Իր Նախագահութեամբ առաջին անգամ
գումարուած Միաբանական Ընդհ. Ժողովոյ
մէջ:

Գերաշնորհ, Հոգեշնորհ և Բարեշնորհ

Միաբանակիցք իմ, եղբարք և Սիրելիք ի
Քրիստոս:

Երեք ամիսներէ ի վեր ձեր մէջ եմ արդէն,
ստանձնած՝ պարտականութեանց լուծը, զոր
Պատ. Միաբանութիւնդ աւելի քան ութ ամիս-
ներ կանուխ առաջարկած էր ինձ իր բարեհաճ
ընտրութեամբը, յետ վախճանի ամէնուէր և իմ
անմոռանալի և ամէնարժան չօր, որոյ և իր
բոլոր երանաշնորհ նախորդաց յիշատակն օրհ-
նեալ յաւիտեան:

Թոյլ տրուի ինձ, այս առթիւ, երբ առաջին
անգամ կը նախագահեմ զիս ընտրող ժողովոյդ
գումարմանը, անգամ մը ևս յայտնել զգածուած
տրտիս շնորհակալութիւնը, իմ մասին յայտ-
նուած վստահութեան համար:

Բարութեանց Տէրը շնորհէ՛ ամէնուէր և ինձ
կեանք և հոգի բարի, կարենալու համար կա-
տարել մեր պարտականութիւնքը և արդարա-
ցընել ազգին ակնկալութիւնները:

Եթէ դէթ տարի մը բոլորած լինէր արդէն
պաշտօնի ձեռնարկելէս ի վեր, պիտի պարտա-
կանութիւն նկատէի և կարենայի իսկ կատարե-
ուած աշխատութեանց համարատուութիւն մը
ներկայացնել այսօր այս Աթոռէն՝ ամէնուէր և
Ազգին իսկ: Բայց եռամսեայ ժամանակամիջոց
մը հազիւ թէ պիտի բաւէր ճանչնալու և ըմ-
բռնելու համար այսպիսի դարաւոր և բարդ
Հաստատութեան մը կարիքները, և զանոնք գո-
հացնելու համար հարկաւոր եղած միջոցներն ու
կարելիութիւնները: Հետեւաբար թո՛ղ ներուի
ինձ՝ եթէ վստահակ հաշիւի, իմ պաշտօնիս՝ այ-
սինքն ազգին այս նուիրական Տան վերաբեր-
մամբ իմ պարտականութեանցս մասին իմ ըմ-
բռնումս միայն կարող կ'ըլլամ յայտնել այժմ
քանի մը բառերով:

Դիպուածաւ չէ որ Տուն կոչեցի այս դարա-
ւոր յարկը. իմ համոզումս է արդարեւ թէ ա՛յդ
է անոր ամենէն բնորոշիչ նկարագիրը. դորձի
կամ շահու հաղորդութեամբ հաւաքուած ան-
գամներու ընկերակցութիւն չենք հոս, այլ նուիր-
ուածի ուխտով գոյաւորուած եղբայրութիւն մը,
որ եկած է հոս ապրիլ և իրագործել հաւատքի
և սիրոյ կեանքը:

Աստուծոյ վառքը և ազգին սէրը. այս զոյգ
զգացումներուն մէջ է որ կը կայանայ այս Տան
ոգին կամ նպատակը: Աստուածպաշտութիւն և